

Yüzen Kitapçı

Yavuz DEMİRKIRAN

Yüzen Kitapçı

Yavuz DEMİRKİRAN

Esintili bir sabah, Willowfield köyü başını kaldırıp şaşkınlıkla soludu. Küçük bir dükkân, düzinelerce devasa balona bağlı olarak gökyüzünde süzülüyordu. Çatıların üzerinden, kilise kulesinin yanından usulca süzüldü ve tam köy meydanının üstünde durdu. Çocuklar evlerinden fırlayıp parmaklarıyla işaret ederek fısıldaştılar. Fırıncı bile ekmeğini soğumaya bırakıp dışarı çıktı ve öylece baktı.

Yüzen kitapçının eğri bir bacası, yuvarlak yeşil bir kapısı ve pırıl pırıl ışıklarla dolu pencereleri vardı. Aşağıya bir halat merdiven sarkıyor, rüzgârda sallanıyordu. İçeriden küçük, hafif kambur, sıcak kahverengi tenli, gümüş saçları gevşek bir topuz yapılmış bir hanım çıktı. Üzerinde pirinç düğmeli uzun, deniz mavisi bir palto ve minik kitaplarla desenli bir atkı vardı. 'Merhaba!' diye seslendi. 'Ben Bayan Marlow. Kitapçıma gelmek isteyen var mı?'

İlk hareket eden Pip oldu. Çilli yanakları ve kırık ön dişiyle sırtıttı ve ileri atıldı. 'Ben! Ben!' diye bağırdı, kırmızı çizmeleri bir su birikintisine sıçradı. Uzun boylu ve tedbirli Toby, ipinde sallanan pusulasıyla onu izledi. Bayan Marlow'un çantasından küçük, lavanta rengi bir yaratık başını uzattı—gümüş gözlü ve hafifçe parlayan kuyruklu Luna. 'Gelin bakalım,' dedi Bayan Marlow, 'ama balonlara dikkat edin.'

Çocuklar halat merdivene tek tek tırmandılar, dükkân altlarında usulca sallanıyordu. İçeride raflar yerden tavana kadar uzanıyor, her renkten kitapla dolup taşıyordu. Bazılarının kapağında kilitler vardı; bazılarının sırtına minik kapılar ya da katlanmış haritalar sıkıştırılmıştı. 'Bunlar bulmaca kitapları,' dedi Bayan Marlow, kehribar rengi gözleri pırıldayarak. 'Her biri çözülecek bir gizem ya da keşfedilecek minik bir macera barındırır.'

Pip kapağında altın bir anahtar olan bir kitap kaptı ve açtı. İçinde minik bir kâğıt labirent açıldı ve basılı küçük bir fare peyniri bulmak için yardım istedi. 'Şuna bakın!' diye haykırdı. Toby yıldız haritaları ve gizli şifrelerle dolu bir kitap seçti. Küçük lavanta rengi yardımcı Luna raflar boyunca koşturdu, parlayan kuyruğu en karanlık köşeleri aydınlattı. 'O bir şeyleri sezer,' dedi Bayan Marlow. 'Özellikle de rüzgârı.'

Bir süre yüzen kitapçı Willowfield'ın en mutlu yeri idi. Çocuklar bilmeceler çözdü, kâğıttan ejderhalar açtı ve hayali ormanlarda minik haritaları takip etti. Toby 'DAHA ÇOK OKU' yazan bir şifreyi çözdü ve kahkahayla güldü. Pip üç arkadaşına açılır kapanır bir şatoda gizli bir kapı bulmalarında yardım etti. 'Her kitap yeni bir fikir açar,' dedi Bayan Marlow gülümseyerek. 'Ve her fikir yeni bir kapı açar.'

Sonra Luna'nın kulakları seğirdi. Kıpırdamadan durdu, gümüş gözleri kocaman açıldı ve kuyruğu bir mum gibi parladı. 'Ne oldu?' diye sordu Toby. Luna ciyaktadı ve minik patisiyle pencereyi işaret etti. Dışarıda gökyüzü kurşuni bir renk almıştı ve balonlar halatlarını sertçe çekiyordu. Rüzgâr hızla yükseliyordu. 'Fırtına rüzgârı,' dedi Bayan Marlow sessizce. 'Dikkatli olmalıyız.'

Rüzgâr daha da güçlendi. Dükkân, azgın bir denizdeki gemi gibi sallanıp gıcırdadı. Bir kitap raftan kayıp yere süzüldü. 'Balonlar bizi uçurup götürüyor!' diye bağırdı Pip. Pencereden çocuklar aşağıda küçülen köy meydanını gördüler. Bayan Marlow kapı çerçevesine tutundu. 'Korkarım kitaplarınızı bitirmeden dükkân uçup gidebilir,' dedi. 'Yardıma ihtiyacım var.'

Pip'in yeşil gözleri parladı. 'Herkes sıkı tutunsun!' diye bağırdı. 'Halatları yakalayın ve bırakmayın!' Çocuklar pencerelere koşup sarkan halatları yakaladılar. Toby balonların nasıl eğildiğini ve çektiğini inceledi. 'Rüzgâr batıdan geliyor,' dedi pusulasını kontrol ederek. 'Halatları ağır bir şeye bağlayıp dükkânı sabitlememiz gerek.'

Toby dükkânın zeminindeki, paket bağlamak için kullanılan kalın demir halkayı işaret etti. 'Halatları bu halkadan geçirip aşağıdaki büyük meşe ağacına bağlayabiliriz,' dedi. 'Ama birinin aşağı inip düğümleri atması gerek.' Pip hemen gönüllü oldu. 'Ben küçük ve çeviyim,' dedi. Toby ona yol gösterirken sallanan merdivenden aşağı indi, sarı yağmurluğu bir bayrak gibi dalgalanıyordu.

Yerde Pip halatları sağlam meşe gövdesine doladı. Toby yukarıdan daha çok halat sarkıttı ve diğer çocuklar onları sıkıca çektiler. Bayan Marlow deri çantasından bir demet sağlam ip attı. 'İyice bağlayın!' diye seslendi. Luna halatlar boyunca koştu, parlayan kuyruğu her düğümü gösterdi. Yavaş yavaş yüzen kitapçı sallanmayı bıraktı. Rüzgâr hâlâ esiyordu ama dükkân yerinde duruyordu.

Çocuklar tek tek içeri tırmandılar, nefes nefese ve sırtarak. Bayan Marlow ellerini birleştirdi. 'Dükkânı kurtardınız,' dedi. 'Ve bunu birlikte yaptınız.' Luna mutlu bir ciyaklama çıkardı ve bir yastık yığınının üzerine kıvrıldı. Toby pusulasına baktı ve gülümsedi. 'Sadece aklımızı kullandık ve birbirimize yardım ettik,' dedi. Pip başını salladı. 'Ve şimdi kitaplarımızı bitirelim!'

Öğleden sonra rüzgâr dindi ve yüzen kitapçı meydanının üzerinde güvenle dinlendi. Bayan Marlow bir tencere kakao yaptı ve herkes rafların arasında oturup kitap okudu, bulmaca çözdü. 'Biliyor musunuz,' dedi Bayan Marlow, 'köyden köye süzülen bir dükkân ancak insanlar onu sabit tutmaya yardım ederse kalabilir. Bunu bugün siz yaptınız. Şimdi bu kitapları herkesle paylaşalım mı?'

Çocuklar halat merdivenden aşağı koşup haberi yaydılar. O öğleden sonra meydanda bir köy okuma şenliği düzenlediler. Battaniyeler serildi ve kitaplar elden ele dolaştı. Anne babalar küçük çocuklara kitap okudu ve Toby bir şifre çözme oyunu öğretti. Pip çantasından ayraçlar dağıttı. Bayan Marlow minik maceralarla dolu bir kitabı yüksek sesle okudu ve Luna güneş ışığında şekerleme yaptı, kuyruğu usulca parlıyordu.

Güneş batarken yüzen kitapçı Willowfield'ın üzerinde bir fener gibi parladı. 'Geri gelecek misiniz?' diye sordu Pip. Bayan Marlow gülümsedi, yuvarlak gözlükleri ışığı yakaladı. 'Rüzgâr elverdiğinde,' dedi. 'Ve yeni bir hikâyeye ihtiyacınız olduğunda.' Merdivene tırmandı ve balonlar dükkânı akşam göğüne usulca kaldırdı. Luna pencereden minik patisiyle el salladı.

Çocuklar kitapçı yıldızlar arasında küçücük bir nokta olana kadar izlediler. 'Okumak kapılar açar,' dedi Toby, Bayan Marlow'un sözlerini hatırlayarak. Pip başını salladı. 'Ve yeni fikirler,' dedi. 'Ve yeni arkadaşlar.' O günden sonra Willowfield köyü her yıl bir okuma şenliği düzenledi ve meydanda her zaman bir fener yanık bıraktılar—belki bir yüzen kitapçı yine süzülüp gelir diye.